Simposi virtual

El desenvolupament de públics culturals a partir de la COVID-19

Legitimació social i reducció de les desigualtats d'accés i contribució a la cultura

Iniciativa del PECT Indústries Culturals i Creatives de Girona i el seu entorn territorial

Projecte cofinançat en un 50% pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) de la Unió Europea, en el marc del Programa operatiu FEDER de Catalunya 2014-2020 i en un 25% per la Diputació de Girona.

Ajuntament de Girona · Diputació de Girona · Generalitat de Catalunya · Unió Europea Fons Europeu de Desenvolupament Regional

Simposi virtual

El desenvolupament de públics culturals a partir de la COVID-19

Legitimació social i reducció de les desigualtats d'accés i contribució a la cultura

Apostar per innovar en la creació

Fernando Sánchez-Cabezudo

La situació del confinament i postconfinament ha estat d'especial complexitat per als programadors i els agents culturals en general, però també ha estat un moment que ha conduït a potenciar l'escolta de la gent (dels públics), tot implicant-los en el disseny de les programacions, cercant respostes conjuntes a aquesta situació extraordinària. En aquest sentit, la presència i la capacitat de generar interacció en els canals digitals ha estat absolutament essencial.

Aquesta estratègia digital, en el cas del Centro Dramático Nacional de Madrid, ja es trobava emmarcada en un treball previ mitjançant el qual s'estava desenvolupant un ampli ventall de propostes que cercaven una interacció directa entre creadors i destinataris. Anomenada #Laventanadeldramático, es va difondre com una finestra escènica que plantava cara a la situació del confinament. Algunes de les iniciatives que va impulsar van ser:

- La cessió del compte de Twitter oficial del Dramático (@centrodramatico) a un creador/a al llarg de tot un dia, el qual narrava una història en un fil, identificat amb l'etiqueta #Historiasenhilo, mentre que la ciutadania podia participar tot influint en la trama del relat.
- #LaventanadelCDN va prendre el format de vídeos breus, d'entre 10 i 15 minuts, en els quals les companyies i artistes narraven l'experiència del confinament des d'una perspectiva personal, crítica i satírica.
- #Másquemilpalabras va promoure el treball conjunt entre un dramaturg o dramaturga, el qual escrivia una peça narrativa, i un il·lustrador que l'adaptava al format visual o viceversa, en què el dramaturg proposava el text partint de la il·lustració prèvia.
- La cuina, com a espai d'ús elevadament freqüent durant el confinament, també va trobar un format des del qual contribuir a la creació (#Desdemicocina), en què creadors interpretaven algun fragment de Lorca en un vídeo, el qual podia estar vinculat o no a la faceta gastronòmica.
- Finalment, #Elteatroporllegar es va plantejar com un espai de reflexió sobre l'encaix i el paper social de les arts escèniques davant de la crisi present i la conseqüent, com poden ser la seva contribució a l'educació, a l'activisme, les comunitats, el feminisme, les tecnologies, així com el pensament i les corrents artístiques. Una proposta amb la voluntat de fer més accessible el pensament entorn de les arts dramàtiques i de convidar a la ciutadania a teixir ponts per a la interpretació dels missatges que les motiven.

Darrere d'aquestes iniciatives trobem un objectiu de resposta immediata a la situació: oferir possibilitats a creadors i artistes de seguir actius en un moment en que la majoria d'agents estaven parant la seva activitat en sec, així com seguir en contacte amb els públics, un contacte que en certa manera va aconseguir ser més intens que mai.

Aquestes iniciatives que van néixer durant el confinament han demostrat que teníem les plataformes digitals mig oblidades, en el sentit que no s'estaven explotant totes les possibilitats que aquestes ens ofereixen. Així doncs, moltes de les accions anteriorment descrites han tingut continuïtat amb posterioritat al confinament, entenent que s'hi ofereixen continguts vinculats al teatre, encara que no teatrals pròpiament, en un web específic, entenent-lo com una plataforma diferenciada al servei de la població, sense substituir l'oferta de teatre presencial.

Aquesta programació digital també es complementa amb altres propostes com pot ser la Revista Dramática que, tot i que no és una acció equiparable a les anteriors, també ha estat una iniciativa nascuda en aquest moment, pensada, de manera similar a #Elteatroporllegar, a la reflexió entorn del teatre i les arts en general.

El denominador comú de tots els casos anteriors, basats en el format digital, és contribuir a la voluntat del Centro d'atendre al públic a nivell nacional de l'estat espanyol, com correspon a un ens de titularitat estatal, funció que paradoxalment s'ha vist afavorida pel context de restriccions de la mobilitat.

Aquests projectes evidencien que la solució digital no ha de servir per traslladar la mateixa oferta de la presencialitat a la virtualitat, sinó obrir noves iniciatives i noves vies de creació, formes d'interactuar i interpel·lar la ciutadania, d'adaptar-nos a la demanda, d'avançar en la democratització de l'accés a la cultura. Així mateix, els formats digitals s'han de poder hibridar amb els presencials, com pot ser Storywalker, el qual condueix a l'usuari a través d'històries en àudio a través d'espais urbans, tot convidant a obrir noves mirades en relació a l'entorn.

PECT Indústries Culturals i Creatives de Girona i el seu entorn territorial

Projecte cofinançat en un 50% pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) de la Unió Europea, en el marc del Programa operatiu FEDER de Catalunya 2014-2020 i en un 25% per la Diputació de Girona.

Ajuntament de Girona

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya

Unió Europea
Fons Europeu
de Desenvolupament Regional